Donderdag, 1 April 1943

DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO

60ste Jaargang, No. 3866

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Noord-Tunis toneel van hevigste strijd.

Overal vordering tegen hardnekkige weerstand van de as.

Geallieerde convooien uit Gibraltar varen Middellandse Zee op.

Gouvernement van Frans Guyana pro Giraud.

DUITSE BISSCHOPPEN OVER DE ZEDELOOSHEID IN HET REICH.

Thomas Hawkins seint uit Bern:
Het Katholieke Internationale Persagentschap deelde mede, dat de Duitse Bisschoppen zich „luide en nadrukkelijk" uitgesproken hebben tegen het Duitse gebruik van dwang om huwelijken tot stand te brengen en het aansporen tot losheid van zeden — vooral onder de jongemeisjes — opdat meer kinderen konden worden voortgebracht om het ras op te bouwen.

Het agentschap publiceerde een Vastenbrief van de Bisschoppen van Keulen en Paderborn: het tweede protest van deze maand tegen de sexuele immoraliteit in het Reich.

De Bisschoppen betreurden de groeiende stroom van vrije liefde, ontucht, echtscheidingen en „dwang-huwelijken" alsmede de nazie-leer, dat de maagdelijke staat een „verraad tegen het Duitse ras" is.

Hun Brief veroordeelde de onchristelijke leer, „welke zelf het grote verschil tussen mens en dier ontkent".

Volgens het bericht hebben de Bisschoppen uitdrukkelijk het recht van vrijwillige maagdelijke staat voor elkeen geëist. De Brief zegt: „De invoering van dwang op het meest persoonlijke en tere punt van het particuliere leven en de menselijke persoonlijkheid is het gewetenloos verkrachten van een der hoogste idealen der mensheid".

De Bisschoppen verklaarden voorts, dat vrije liefde noch dwanghuwelijken de „ware volksteelt" zouden kunnen bevorderen. Zij zeiden, dat onchristelijke opvattingen heden vooral de vrouwelijke jeugd bedreigen met de slagzin: „elk moederschap is heilig". Want het onwettige moederschap kan niet op dezelfde lijn gesteld worden met het wettige moederschap".

Het Herderlijk verzoek besloot met een dringende waarschuwing aan de Katholieken „om zich niet te laten misleiden door wie of wat dan ook".

„Wie ooit het wettige en onwettige moederschap op dezelfde lijn stelt" aldus de Brief, „plaatst een last op het ideaal van het moederschap en de waarde van de vrouw en bewijst de slechtste dienst aan de vrouwelijke jeugd".

De Bisschoppen waarschuwden de gehuwden tegen ontucht en echtscheiding en zeiden, dat het toenemende aantal Duitse echtscheidingen „zekere aanwijzingen zijn van de zieke delen in het lichaam van ons volk. En tevens tonen zij de grootste anime zwaai van het geloof in het natuurlijk leven in de beste zin des woords naar het begrip van een levensgedrag dat werkt aan de zelfmoord van de natie" (Bern, (AP) 31.3).

HET OFFENSIEF DER GEALLIEERDEN IN NOORD-TUNIS.

William B. King, die zich bij het Britse 1 leger in de Sedjenane-sector bevindt, seint als volgt:

Marokkaanse Goums, welke samen met het Britse leger opereren, bereikten punten op 10 kilometer ten Oosten en Zuid-Oosten van Sedjenane in de Geallieerde opmars, waarbij een Italiaans Bersaglier- [renners en scherpschutters] regiment als gevechts-afdeling werd opgeruimd. (Deze opmars plaatst de Britten blijkbaar binnen een afstand van 55 kilometer van Bizerte en op 6½ kilometer van het punt, van waaruit Kolonel Generaal Jürgen von Arnims offensief aan het begin van deze maand begon.)

Een der Marokkaanse afdelingen vocht met haar Franse officieren door de kreupelbosjes aan de zeekust heen en nam stellingen in op de weg ten Oosten van Sedjenane. Een andere bezette Djebel Tabluna aan de rechterflank op 10 kilometer ten Zuid-Oosten van het dorp.

Het dorp Sedjenane met zijn gehavende en verwoeste gebouwen werd door de Geallieerde troepen Dinsdag om 14 uur bezet. Door de bezetting ervan kwamen de Geallieerden in het bezit van het verkeersmiddelpunt van de as aan het Noordelijke punt van het Tunische front en werd den vijand geen andere kant aangeboden dan zich verder langs de weg naar Mateur terug te trekken. Hoewel de Geallieerden een beslissende overwinning behaalden in het driedaagse offensief langs de belangrijke Noordelijke weg bleven twee groepen van vijandelijke weerstand over. Een afdeling biedt nog weerstand in de vallei vlak ten Zuiden van Sedjenane. Een ander bataljon viel in wanhoop of in een poging om zich een weg terug te banen naar de Duitse stellingen de Geallieerde positie op de Djebel Choucha aan de rechterflank aan.

Het is niet direct duidelijk of de vijand een defensie-positie wil vestigen op het hoge terrein vlak ten Oosten van Sedjenane of zich ongeveer 16 kilometer verder terugtrekken naar de stellingen op de groene heuvel en de heuvel van waaruit de aanval vroeger in de maand was ondernomen. Daarmede had men de Geallieerden 40 kilometer teruggedreven en Beja bedreig. (Bij het Britse leger in de Sedjenane-sector, (AP) 31.3).

FRANS COMMUNIQUÉ VAN VAN NOORD-AFRIKA.

Het Franse communiqué van Noord-Afrika, gelijk uitgezonden door Algiers, luidt als volgt:

„In de kust-sector zijn onze inlandse huurtroepen in samenwerking met de Geallieerde actie tegen Sedjenane voortgegaan het moeilijke terrein ten Noorden van Tamera schoon te vegen. Hierbij werden 50 gevangenen genomen.

In het Noordelijk deel van de Ousseltia-vallei hadden onze patrouilles veel succes. Ten Oosten van Pichon werd een verwoede vijandelijke tegenaanval tegen de stellingen welke wij gisteren veroverden, afgeslagen door het zeer doeltreffend vuur van ons geschut. In de Zuidelijke sector ten Noorden van het Sjott Djerid hebben onze eenheden voortgang gemaakt voorbij Bou Mardos op 16 kilometer ten Zuid-Oosten van El Guettar. Ten Zuiden van het Sjott Djerid naderen onze Meharistes (inlandse troepen), komende van het gebied van Douz, steeds meer de plaats Keoli.

Op 28 Maart viel de luchtmacht van de Franse vloot uit Frans West Afrika een vijandelijke duikboot met bommen aan op de Atlantische Oceaan" (Londen, (AP) 31.3).

DE BESTOKING VAN ROMMEL UIT DE LUCHT.

In het offensief, waarbij elk ogenblik de Geallieerde legers kunnen samenkomen, trotseert de luchtmacht van de Westelijke woestijn alle gevaren, die het uiterst slechte weer meebrengt en bestookt zij de vijandelijke strijdkrachten in de voorste gebieden. Slechts verspreide doelwitten werden gevonden toen de gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen over de wegen langs de kust vlogen. Gevechtsbommenwerpers, die begeleid werden door gevechtsvliegtuigen, onderschepten een formatie van ME210's en ME109's. Hierbij werden de ME 210's gedwongen de bommen in het wilde te laten vallen. Verschillende ME210's werden beschadigd alsmede 2 ME109's.

Lichte bommenwerpers leidden de krijgsverrichtingen tegen de vijandelijke landingsterreinen te Sfax en El Maou. Baltimore's vonden de objecten reeds in brand door de bommen, welke Mitchels tevoren geworpen hadden. Een ME210 op de grond werd in brand gezet en een ander werd rokende achtergelaten. In de namiddag van 30 Maart vielen Baltimore's en Bostons, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen hetzelfde doelgebied aan. De gevechtsescortes ontmoetten een formatie van Machi's en beschadigden vele (Caïro, (AP) 31.3).

GROOT OFFENSIEF IN NOORD-TUNIS.

De radio van Marokko deelde mede, dat een groot offensief in de Noordelijke Tunische sector plaats heeft. Met de verklaring, dat Rommel de opdracht tot terugtrekking 24 uur te laat gegeven schijnt te hebben, zeide de radio van Marokko, dat de commandant van de asstrijdkrachten geen tijd had de havenwerken van Gabès te vernietigen en dat de haven ogenblikkelijk zou worden gebruikt door de Britse vloot. Men zeide, dat Rommel slechts motorvoertuigen had voor 40.000 man van een strijdmacht bestaande uit ten minste 80.000 man, die hij in de Marethlinie gebruikte (Londen, (AP) 1.4).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In de Zuidelijke sector drongen onze patrouilles vooruit en maakten zij ovrdering tegen de voorbereide vijandelijke stellingen ten Noorden van Oudref. In de Gafsa-sector zetten de Geallieerde strijdkrachten hun aanvallen op den vijand voort en maakten zij voortgang. Onze pantserstrijdkrachten werden hierbij gebruikt, doch haar opmars werd gehinderd door mijnenvelden. In het Noorden zijn onze strijdkrachten thans voortgedrongen voorbij Sedjenane en kwamen zij goed vooruit. Veel vijandelijk materiaal werd veroverd.

Lucht: Uitgebreide luchtverrichtingen werden gisteren en in de voorafgaande nacht uitgevoerd. In de nacht van 30 op 31 Maart vielen zware bommenwerpers de verbindingswegen en andere objecten achter de vijandelijke linies aan. Gisteren vielen bommenwerpers der luchtmacht van de Westelijke woestijn de vijandelijke motorvoertuigen aan. In de Centrale sector vielen lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers de vijandelijke troepen en voertuigen aan. Onze gevechtsvliegtuigen waren de gehele dag actief in alle delen van het front en vernielden vele vijandelijke voertuigen. 11 Vijandelijke toestellen, waaronder 4 JU87's, werden neergeschoten. Een vijandelijk vliegveld op Sardinië werd gebombardeerd in de nacht van 30 op 31 Maart. Gisteren vielen strijdmachten van bijna honderd zware bommenwerpers de haven van Cagliari en de vijandelijke vliegvelden op Sardinië aan.

Te Cagliari werden verschillende schepen alsook andere objecten getroffen; vele vijandelijke vliegtuigen op een vliegveld werden getroffen. 14 Vijandelijke jagers werden door onze bommenwerpers neergeschoten.

B-25 Mitchells deden bij vluchten boven zee twee aanvallen op een vijandelijk convooi, dat naar Tunis voer. Een schip werd tot zinken gebracht en verschillende andere in brand gezet. D bommenwerpers en hun gevechtsescorte vernietigden 6 vijandelijke vliegtuigen. Van al deze verrichtingen worden 12 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 1.4).

CONVOOIEN UIT GIBRALTAR.

Radio-Vichy deelde mede, dat de laatste dagen een grote activiteit te Gibraltar te bespeuren is. Grote convooien vertrekken in de richting van de Middellandse Zee, geëscorteerd door kleine vliegdekschepen en andere oorlogsschepen (Londen, (AP) 1.4).

BESTUUR VAN FRANS GUYANA PRO-GIRAUD.

Diplomatieke kringen in Rio de Janeiro onthulden, dat Noordamerikaanse en Braziliaanse militaire missies zijn aangekomen te Cayenne in Frans Guyana, waar het Gouvernement pro-Giraud bleek te zijn. De Noordamerikaanse missie, waarvan het aantal leden onbekend, staat onder leiding van Kolonel Singer. Een Braziliaanse groep van drie man staat onder leiding van Kolonel Procopio de Souza Pinto van de Generale Staf van het leger.

Het pro-Giraud bestuur heeft blijkbaar de goedkeuring van de Verenigde Staten en Brazilië. Beide militaire missies werden ontvangen door den pro-Giraud Gouverneur heersen. Volgens de ontvangen inlichtingen zou er een geest van hartelijkheid heersen. Aangezien De Gaulle's vertegenwoordiger nog niet in Cayenne is, scheen Giraud de wedstrijd gewonnen te hebben om het bestuur van de Franse kolonie.

Ingelichte personen deelden mede, dat het Comité, hetwelk het Bestuur uitmaakte na het aftreden van Gouverneur René Veber, spoedig daarop werd vervangen door den Fransen Luitenant-Kolonel Lebel, een pro-Giraud man, die uit Washington arriveerde. Lebel gaf het Bestuur over toen de door Giraud benoemde Rapenne uit Afrika in Cayenne arriveerde. Aan het hoofd der militaire troepen — ongeveer 300 Senegalese soldaten — staat Luitenant-Kolonel Vannegue (Rio de Janeiro, (AP) v1.3).

ELMER DAVIS IS OPTIMISTISCH.

Elmer Davis, Directeur van het Noordamerikaanse Bureau voor Oorlogsinlichtingen, gaf als zijn „persoonlijke mening" te kennen, dat de asstrijdkrachten in Tunis op tijd kunnen worden uitgeroeid of geneutraliseerd om een invasie van het Europese vasteland dit jaar nog toe te staan. Hoewel hij waarschuwde tegen een te vroeg optimisme, verklaarde hij op een persconferentie, dat — naar zijn mening — Rommels kansen om zijn manschappen en materiaal uit Noord-Afrika te krijgen „belangrijk kleiner zijn dan die van de Britten bij Duinkerken" (Washington, (AP) 31.3).

NOODLANDING IN PORTUGAL.

Radio-Parijs zeide in een bericht uit Lissabon, dat 2 vliegtuigen van de Royal Airforce noodlandingen maakten in Portugal. De bemanningen werden geïnterneerd (Londen, (AP) 1.4).

Het nieuws van vandaag.

De gevechten in Tunis duren met onverminderde heftigheid voort. Het Britse achtste leger snelt Rommel langs de kust achterna en bevindt zich reeds ergens ten Noorden van Oudref. Volgens de radio van Marokko heeft de as geen kans gezien de havenwerken te Gabès te vernietigen en maken de Britse vlootstrijdkrachten reeds gebruik van de haven. De Noordamerikanen en Fransen vallen uit het Westen aan, maar worden zeer gehinderd door de versperringen, die de vijand op hun weg plaatst. Feitelijk wordt echter het hevigste gevochten in het Noorden waar het Britse 1 leger tot een groot offensief is overgegaan. Goede vordering is hier door Engelsen en Fransen gemaakt en de troepen van Von Arnim trekken zich steeds meer naar Tunis en Bizerte. De Geallieerde luchtmacht bombardeert onophoudelijk de vijandelijke troepen en voertuigen, hierin krachtig bijgestaan door de marine-vliegtuigen. En volgens onbevestigde berichten van Vichy vertrekken grote convooien van de Geallieerden uit Gibraltar in de richting van de Middellandse Zee (blz. 1).

Met uitzondering van een aanval door Noordamerikaanse bommenwerpers op Rotterdam is de Geallieerde luchtactiviteit de laatste 24 uur niet groot geweest. De havenbedrijven, waaronder de scheepswerven van Wilton, werden in het bijzonder getroffen. Ook de buitenwijken van Schiedam werden bestookt door de Vliegende Forten en volgens de Duitsers werden 150 personen gedood, 400 gewond en duizenden dakloos gemaakt (blz. 3).

De Russische en Duitse kanonnen vechten het uit in de provincie Smolensk, maar van belangrijke gevechten aan het Oostelijk front kan anders niet gesproken worden (blz. 3).

Volgens berichten uit Brazilië is het Gouvernement van Frans Guyana pro-Giraud. Jean Rapenne kwam aan het bestuur na den naar Suriname gevluchten René Véber (blz. 1). Dat de belangrijkste berichten over Frans Guyana uit Brazilië moeten komen en niet rechtstreeks uit Suriname, is eigenlijk treurig. Het is echter te hopen, dat aan deze situatie spoedig een einde zal komen nu Curaçao ook zijn radio-telefoon krijgt. De beide G.P.D.'s kunnen dan telefonisch met elkaar in verbinding treden. Doch niet alleen met Suriname, ook met Aruba, New York en andere plaatsen zal door het publiek gesproken kunnen worden.

Een reisbeschrijving van den Bonairiaansen landraad C. E. B. Helmund vinde de lezer op blz. 4: Curaçao's veranderingen in 7 jaren.

Voldane Curaçaose Missie terug in het land.

Binnenkort wordt een lijst gepubliceerd van alles wat te krijgen is in de Verenigde Staten.

„Men is helemaal niet krenterig", aldus Mr. Hoogeveen.

Volgende week Zaterdag komt Van Dissel een radio-telefoon voorbereiden tussen Aruba—Curaçao—New York.

„Ik neem mijn pet af voor het ontzettend vele, dat in de Nederlandse Inkoop Commissie en in de Nederlandse Scheepvaart Missie in de Verenigde Staten voor ons hier gedaan wordt; alle kantoren zijn onderbezet en hetgeen zij verrichten is bovenmenselijk" was de bewonderende uitroep van Meester Henri J. M. Hoogeveen, die gistermiddag ten kantore van den Landvoogd een persconferentie hield over de resultaten van de Curaçaose Missie, die door Zijne Excellentie den Gouverneur naar de Verenigde Staten is gezonden.

Deze Curaçaose Missie, bestaande uit de heren: Doctor Frumencio M. da Costa Gomez, Meester Henri J. M. Hoogeveen, Ingenieur Joannes F. Groote, Willem F. Mensing, John G. Eman en E. Laclé, is 12 Februari jl. naar New York vertrokken en behalve Dr. M. F. da Costa Gomez, die eind April door zal reizen naar Londen, zijn alle leden wel voldaan hier dezer dagen teruggekeerd. Een officieel rapport zal den Gouverneur worden bericht en een inleidend woord hiertoe werd reeds aan de perslieden verteld.

De Gouverneur leidde de conferentie in door den Heer Meester Henri Johan Marie Hoogeveen voor te stellen als den nieuwen voorzitter van de In.-Cu., omdat Ingenieur Joannes Franciscus Groot, op eigen verzoek ontslagen was. „Het werk van een ambtenaar op Curaçao is erg, erg moeilijk", zo zeide de Landvoogd, en ik meende, dat het veel vergende voorzitterschap van de In.-Cu. onmogelijk gecombineerd kon worden met het al even omvangrijke leiderschap van Openbare Werken. Het was moeilijk een nieuwen voorzitter te vinden, want hiervoor een industrieel te nemen, was door de plaatselijke toestanden niet gewenst. De keuze viel op den Heer Hoogeveen, en al zal de Heer Franke thans zwoegen, zuchten, jammeren en klagen, de Heer Hoogeveen was de enige beschikbare kracht. Ik wens de Heer Groote te bedanken en ik wens u te doen weten, dat er voor deze wisseling van voorzitter slechts twee redenen zijn, 1) dat ik mijn hoofdambtenaren niet over wens te belasten en 2) dat de In.-Cu. zo goed mogelijk lope.

Hierna begon de Heer Hoogeveen met de eigenlijke uiteenzetting. „Wij hebben ontzettend veel gedaan, veel gezien en veel gepraat. Het meeste moet nog uitgewerkt worden. Maar ik kan u vast zeggen, dat onze Nederlandse instanties in de Verenigde Staten — „Steets", aldus de spreker, die verder sprak over „als er een sjip is" — er wordt niet veel gecompliand" e.d. — een uiterst goede naam hebben. Ik heb de vaste overtuiging, dat alles gedaan wordt wat voor Curaçao van belang is.

Deze instanties hebben haar ontstaan te danken aan de aankopen, die voor Nederlands Oost Indië gedaan werden. Toen verscheping daarheen niet meer mogelijk was, werden de goederen, die overigens reeds betaald waren, ten dele voor ons staatsdeel bestemd. Het gaat er dus om zoveel doenlijk de scheepsruimte te krijgen en ik moet u zeggen, dat de Heer Aronstein het volledige vertrouwen van de Leen- en Pacht-autoriteiten heeft. Het gaat dus zo, dat de In.-Cu. voor de handel zorgt, de bescheiden doorgeeft aan de Nederlandse Inkoop-Commissie, en deze weer aan de Scheepvaart-Missie, die zorgt dat er ruimte kome. Funch Eddye, agente van de K.N.S.M., waarschuwt de Scheepvaart-Missie en dan kan er verscheept worden

De Missie — aldus antwoordde de Heer Hoogeveen op een vraag van een der aanwezigen — is overtuigd, dat buiten de officiële instanties om geen invloed kan worden geoefend, om reden dat alles gedekt moet worden door papieren.

De grote aanwinst van de Curaçaose Missie is wel, dat zij een lijst heeft van wat er te krijgen is in de Verenigde Staten, waarop alle artikelen staan, die de Verenigde Staten mogen leveren. Deze lijst is zeer bevredigend, hetgeen ook de Heer Mensing beaamde. Zelfs semi-officiële producten staan erop. Maar bijvoorbeeld geen bonbons of catch-up, hetgeen als luxe beschouwd wordt.

Wel daarentegen repen chocolade en cacao. Deze lijst is natuurlijk aan veranderingen onderhevig, maar behoudens onvoorziene omstandigheden is dit alles, wat op de lijst staat, te krijgen. Door middel van de plaatselijke Kamer van Koophandel zal de lijst binnen afzienbare tijd bekend worden gemaakt. Natuurlijk kan men niets meer krijgen dan absoluut nodig is, doch dit is voor ruime interpretatie vatbaar.

Ze zijn niet krenterig, aldus de Heer Hoogeveen. Maar men moet beseffen, dat wanneer er in de Verenigde Staten sterke rantsoenering is voor suiker, schoeisel, krenten, visconserven e.d., deze dingen niet in ongelimiteerde hoeveelheden naar buiten kunnen worden gezonden. Deze rantsoenering in de Verenigde Staten vloeit er vooral uit voort, omdat veel naar de fronten wordt gezonden. En ook omdat door de sterke vermindering van het aantal arbeidskrachten (mensen in dienst) de salarissen omhoog gingen zodat dingen ,die vroeger door enkelen gekocht konden worden, thans door velen worden gekocht. Maar als het er is, als er scheepsruimte is ,als de leverancier het heeft en als er niet plotseling gezegd wordt „momenteel niet", dan is alles, wat op de lijst staat, te krijgen, en mag ook naar onze eilanden worden verscheept.

Het verdient aanbeveling om alles zo goed mogelijk in te vullen, in verband waarmede enkele heren van de Newyorkse instanties op het ogenblik hier zijn. De Nederlandse Inkoop-Commissie rekent ongeveer 3 dagen voor het afdoen, dan gaat het naar de Scheepvaart-Missie en als er dan een schip is, komt het hier.

In de Verenigde Staten is men dankbaar voor al hetgeen gedaan wordt door de Nederlanders, vooral door de zeelieden. Deze dankbaarheid uit zich vooral in grote administratieve welwillendheid. Men moet evenwel niet vergeten, dat alle kantoren onderbezet zijn, ook de Nederlandse Inkoop-Commissie, die hier wel eens, maar dan volkómen ten onrechte als een kind met een waterhoofd gezien wordt. Ik neem mijn pet af voor de Nederlandse Inkoop-Commissie en de Scheepvaart-Missie. Curaçao vormt hier natuurlijk slechts een onderdeel. Nederland bestaat niet alleen in Curaçao en Suriname, maar ook in Engeland en Australië. En daar moet ook voor gezorgd worden. En dan niet te vergeten de zorgen voor de toekomst, wanneer de invasie van onze Europese en Aziatische staatsdelen gaat beginnen. Wat Indië — den spreker immers zo dierbaar — betreft, men rekent, dat men na de herovering nog slechts over 6%

van de ambtenaren kan beschikken.

Thans worden mensen opgeleid. Een aardige schets gaf de Heer Hoogeveen van de invasie van Indië, zoals die beraamd is. Na de invasie en herovering trekken achter de troepen terstond 600 telegrafisten mee. Deze zijn al opgeleid en staan klaar met toestellen en al. Op alle punten vestigen deze zich om zodoende in een minimum van tijd door middel van de radio de bevolking in onze handen te hebben. Daar achteraan gaat een ploeg medici, verpleegsters e.a., voor de sanering, malariabestrijding e.d., die door de Japanners volkomen verwaarloosd zijn. Hierachter volgt terstond een volledig binnenlands bestuur.

Voor dit alles zorgen onze Nederlandse instanties ook. Neemt bijvoorbeeld het Nederlandse Inlichtingen Bureau. Dat is niet mis. Wat daar voor ons en ons rijk gedaan wordt, is ontzettend. Het is werkelijk goed om met eigen ogen eens te gaan kijken. Inderdaad — zo besloot de spreker — er wordt machtig veel gedaan voor een goede zaak."

* * *

Na de uiteenzetting deelde de Heer Hoogeveen een aantal losstaande verrasingen mede, welke wij hieronder opsommen:

1) Op 10 April komt Ingenieur Van Dissel, oud-hoofd van radio-Malabar (bij Bandoeng) en oud-hoofd van de radio-dienst des Volkenbonds. Deze komt hier de zaken regelen voor een radiotelegrafische telefoonverbinding tussen de gebiedsdelen Aruba en Curaçao onderling en van beide eilanden naar New York. Binnen een paar maanden is de zaak gereed 1).

2) Er is een volledige maïsmeelfabriek besteld, voor dewelke reeds voorrang e.d. zijn verkregen, en die met 2 à maanden hier zal zijn.

3) Een nieuwe veerpont voor de overtocht over Sint Annabaai werd aangekocht.

4) Autobussen, landbouwwerktuigen e.d werden ten getale van ongeveer 60 aangekocht.

5) Insecticiden voor het conserveren van maïsmeel e.d. werd aangekocht.

* * *

De technische zijde van de zaak, die den handelaren rechtstreeks aangaat, zal zo spoedig mogelijk worden gepubliceerd. Men kan voor deze conferentie, die gehouden werd op de wijze, zoals alleen een patriarchaal hoofdambtenaar als de Heer Hoogeveen dit kan, slechts zeer dankbaar zijn. En hoewel veel van het gezegde natuurlijk eerst later vruchten zal kunnen afwerpen, spreken wij dank uit aan den Landvoogd, die deze Commissie zond, x aan de Leden, die hun tijd en energie wijdden om haar te doen slagen.

1) Curaçao komt hierin achteraan bij het zusterstaatsdeel Suriname, waar een radio-telefoon Paramaribo-New York reeds 4 Mei 1942 werd geopend. Gouverneur Kielstra telefoneerde met Ambassadeur Loudon. Toen Prins Bernhard in Suriname was had Hij gelegenheid te telefoneren met Prinses Juliana. Een radio-telefoon bestaat van Paramaribo naar de gehele Verenigde Staten, Canada, Panama-Kanaalzone, de Hawaii-eilanden, Mexico, Cuba, Puerto Rico, Colombia, Argentinië en Brazilië.

Nederland.

GEEN VOEDSEL NAAR BEZETTE LANDEN.

De Washingtonse correspondent van de „New York Times" verneemt uit officiële bron: de intensificatie van de duikbootoorlog heeft voor het ogenblik elke mogelijkheid tot herziening van de weigering om voedselschepen door de blokkade te doen gaan teneinde verlichting te brengen aan de bezette landen, uitgesloten. Het toenemend aantal scheepsverliezen en de steeds nauwer wordende blokkade — zoals deze wordt uitgevoerd door Groot Britannië en wordt gesteund door de Verenigde Staten van Noord-Amerika — dwingen daartoe. Men neemt aan, dat het Bureau van Lehman de gedeeltelijke voeding van Europa, gedurende de oorlog op zich zou nemen, wanneer de militaire autoriteiten de tijd daartoe gekomen zouden achten, of daartoe het risico zouden nemen in het belang van de overwinning.

Inmiddels heeft de Britse Regering den Belgischen Minister Pierlot ervan in kennis gesteld, dat Groot Britannië en de Verenigde Staten niet kunnen treden in het verzoek de vrachtboot „Caritas" melkpoeder naar België te doen brengen. Het Britse Ministerie voor de economische oorlogvoering zeide, dat de inwilliging van het verzoek in strijd was met de Geallieerde opatting, die voedselverschepingen naar bezette landen verbiedt.

NEEMT DEEL AAN DE STRIJD DER VRIJHEID.

Onder het opschrift: „Wanneer wij ons niet verzetten, gaan wij dood", ontvingen honderdduizenden Nederlanders onlangs een „ondergrondse" brief met een dringende oproep „de gelederen te sluiten voor een laatste strijd tegen de Duitse arbeidsdienstplicht".

Een deel van deze brief luidt als volgt: „Wij roepen alle vrijheidlievende Nederlanders op zich te verenigen om onmiddellijk al het werk in scholen en fabrieken, officiële bureaux en werkplaatsen neer te leggen en dit niet op te vatten alvorens de Duitsers hun nieuwe maatregel hebben ingetrokken. Wij vragen iederen Nederlander individueel niet te wachten op anderen, doch in individuele vrijheid te besluiten zich tegen den vijand te verzetten, waar hij deze ook moge ontmoeten: thuis, op kantoor, in de werkplaats, op straat. Geen Nederlander kan langer twijfelen aan wat zijn plicht is. De Koningin, de Regering, uw Land vragen uw vastbesloten deelneming aan de strijd voor de bevrijding van ons grondgebied."

HET WEGDRIJVEN DER NEDERLANDERS NAAR DUITSLAND.

Een pas naar Engeland ontsnapte Nederlander vertelde het volgende aan Aneta:

De arbeidsdienstplicht wordt op alle wijzen bespoedigd. De Duitsers werpen zich steeds meer op de weerloze burgerbevolkingen in de door hen bezette landen. Jongelui worden uit de scholen gehaald en naar Duisland gedeporteerd Studenten worden eenvoudig op straat aangehouden en naar werkkampen in Duitsland gevoerd. Het vreselijke van deze arrestaties op grote schaal kan niet worden beseft door wie het niet hebben gezien. Er is geen spoor van menselijkheid gebleven in deze Duitse slavendrijvers. De dril-methodes in de werkkampen is er alleen op berekend de geest te breken. De straffen, die in deze kampen voor de kleinste vergrijpen worden uitgedeeld, zijn mensonterend: men moet er bijvoorbeeld gedurende uren op handen en voeten rondkruipen. Het is allemaal zo erg, dat zelfs Anton Mussert (en dat wil heel wat zeggen) in „Volk en Vaderland" een zwak en heel voorzichtig protest ertegen heeft doen horen.

HET DORTMUND-EMSKANAAL WORDT UITGEDIEPT.

De Duitsers zijn thans begonnen met de uitvoering van hun plan om het Dortmund-Emskanaal uit te diepen. Wanneer dit plan volvoerd zal zijn, zal dit kanaal over zijn ganse lengte bevaarbaar zijn voor schepen van 1500 ton. Tot nu toe is het kanaal van Emden tot Wanne bevaarbaar voor schepen tot 1200 ton en van Wanne tot Dortmund voor schepen van ten hoogste 900 ton. Deze uitdieping betekent derhalve een zware slag voor Rotterdam als doorvoerhaven voor het West-Duitse industrie-gebied.

HET VERDELEN VAN DE BERENHUID, DIE NIET GEVILD WORDT.

Verrader Reinoud M. Rost van Tonningen is door zijn Duitse kameraden op de vingers getikt. Hij had namelijk op een vergadering te Assen verklaard dat een bepaald gebied rond Wilna bestemd was om „een autonoom Nederlands gebied" te worden. Maar een officieel-geïnspireerde verklaring in de Nieuwe Rotterdamsche Courant stelde vervolgens vast dat: „zij die de plaatselijke situatie kennen, weten dat er geen sprake kan zijn van het reserveren van gebied voor de Nederlanders, hetgeen ook nimmer de bedoeling is geweest". En dan komt daar nog bij: „dat de kansen voor de Nederlanders op dit punt geheel afhangen van de mate waarin zij met de Duitsers zullen strijden en van hun aanhankelijkheid aan de „Nieuwe Orde". Wanneer het daarvan afhangt zal Nederland wel op de Oost-Europese koffie komen want biezonder aanhankelijk aan de nieuwe orde zijn de onze nog immer niet. Overigens: men verkoopt hier lustig de huid van den Russischen beer die nog steeds loopt als een man...

STEEDS VRESELIJKER TOESTANDEN IN NEDERLAND.

Uit Zweden wordt bevestigd dat de spanning gedurende de laatste maanden in Nederland zeer is gestegen, vooral door de diep-ingrijpende ontruimingen en door de massa-deportaties naar Duitsland. Na het doodschieten van enige N.S.B.-leiders heeft de Duitse „groene politie" met geweren en machinegeweren een inval in alle Nederlandse universiteiten gedaan (behalve in Groningen, waar de rector-magnificus, prof. Dr. Burdel, een N.S.B.'er is).

Daarbij zijn, naar reeds gemeld is, zeshonderd studenten gearresteerd. Op 8 Februari is nog een veel heviger razzia onder de studenten gehouden, die op straat, in bioscopen, en in hun huizen werden gearresteerd. Duizenden van hen werden gebracht naar het nieuwe concentratiekamp bij Vught (N.B.) dat 25.000(!) gevangenen kan bevatten en waar zich reeds 13.000 Nederlanders bevinden. Wanneer de politie bepaalde studenten niet kon vinden arresteerde zij de vaders in plaats van de zonen hierbij weer de gewone chantage der „nieuwe orde" toepassende. Na enige dagen werden sommigen, vooral diegenen die jonger dan 18 jaar waren, vrijgelaten, doch tweeduizend zitten nog in Vught. Vele studenten houden zich nog verborgen, zodat de universiteiten vrijwel leeg zijn. De rectores-magnifici protesteerden hevig en dreigden met sluiting der universiteiten. Geschat wordt dat het aantal studenten en anderen die zich verborgen houden tussen de 15.000 en 18.000 bedraagt. In Haarlem waar in Januari en Februari vele aanslagen op N.S.B.'ers werden gepleegd, werden duizenden burgers gedwongen bewakingsdiensten te verrichten, soms acht uur aan een stuk. Gedurende die tijd was het hun verboden te spreken, te roken, te rusten en zelfs ...... overjassen te dragen.

SLUWE VERVALSING WERD EEN GRAP GENOEMD.

In een officieel stuk publiceert het Britse Ministerie van inlichtingen een van de minderwaardigste nazie-vervalsingen:

Op 21 Februari heeft het Episcopaat de bekende brief doen voorlezen van alle kansels.

Op 22 Februari heeft daarop radio-Hilversum verklaard dat de Aartsbisschop van Mechelen Zijne Eminentie Ernest Cardinaal Van Roey een brief tot Zijn Priesters heeft gericht, waarin hij zich niet alleen vriendelijk over de nazies zou hebben uitgelaten, doch waarin hij ook gevraagd had de nazies te steunen.

De bedoeling van Radio-Hilversum was uiteraard verwarring te verwekken onder de Nederlandse katholieken en hen een gevoel van verlatenheid te geven op dit critieke ogenblik in die zin, dat de katholieken in het naburige België een geheel ander standpunt zouden innemen. Om de zaak nog „indrukwekkender" te maken, hebben de Duitsers de „brief" van Z.E. Ernest Cardinaal Roey herhaald over de radiostations Parijs en Bremen en hem doen verspreiden door hun persbureau Transocean. Bovendien verbonden de Duitsers daaraan felle anti-Russische uitlatingen van den Belgischen Metropoliet.

In België werd van dit alles niets bekend gemaakt. Maar al spoedig werd bekend, dat de anti-Russische uitlatingen van den Mechelsen Kerkvorst dateren van...... 25 December 1936! Maar de Belgische Kerkvorst verklaarde na enige dagen bovendien uitdrukkelijk, dat die gehele brief een absolute, gemene vervalsing was!

Zoals het Belgische sluikblad „Cassandre" op 14 Maart schreef: „Het was een bijtende, scherpe ontkenning". En nu verklaren de Duitsers...... dat het maar een grapje was! En dat men...... er in gelopen is! Zo zijn de methodes van Goebbels en consorten.

EEN DROEF VERRADERSBEDRIJF.

In „Volk en Vaderland" (van 15 Panuari) komt een artikel voor over het verraders-legioen aan het Russische front, waarin o.a. het volgende voorkomt:

„Wij zijn hier met zeer weinigen en hebben een schone doch zware taak: het opleiden van honderden dienstplichtigen (let wel; dienstplichtigen — Red.), die hier wekelijks uit Nederland aankomen en het tot hen doen doordringen, dat zij zullen moeten vechten voor het nieuwe Europa. Men zal begrijpen, dat dit moeilijkheden met zich medebrengt. Mannen, die hier komen, zijn dikwijls teleurgesteld en verbitterd ,omdat zij weggenomen zijn uit de industrieën, waar zij meestal gedurende de vele jaren hebben gearbeid."

HET DUITSE ARBEIDSDIENSTPLICHTSYSTEEM.

Onder de titel „Nazie Slave-labor Society" heeft het Bureau van Oorlogsinlichting te Washington een analyserende brochure uitgegeven over het Duitse arbeidsdienstplichtsysteem, gebaseerd op materiaal, dat de Regering der Verenigde Staten van Noord-Amerika heeft bereikt. Het volgende is eraan ontleend:

„Het is een primitief, bruut, op lichamelijke grofheid berustend systeem, waarin de bajonet en het concentratiekamp de vrije arbeidsmarkt hebben vervangen en waarin mannen, vrouwen en kinderen als stukken in een reusachtig schaakspel, van het ene eind van Europa naar het andere worden geschoven; waarin millioenen gevangenen worden geëxploiteerd door het „meester-ras", onder de economische bloedhierarchie gebaseerd op de naziemythen van het ras. Men mag gerust het aantal dezer slaven op 3 à 4 millioen niet-Duitsers schatten, waaronder zich 300.000 Nederlanders bevinden.

De nazies, die op wanhopige wijze arbeidskracht nodig hebben en die in grote vreze leven voor de komende invasie, hebben nu besloten zich op alle wijzen en koste wat het kost zich te verzekeren van slaven in ongekend groten getale. Geen middel is hun daartoe te drastisch; zij hebben gecompliceerde industriële processen „vereenvoudigd" tot zo simpele vormen, dat ongeschoolde en half-geschoolde vreemde arbeiders erbij gebruikt kunnen worden; zij transporteren duizenden jongemannen van 16 tot 20 jaar naar Duitsland om hen op te leiden en zij hebben hun dwangarbeid zelfs uitgestrekt tot kinderen.

Het rapport zegt verder, dat de gevangenisstraffen, die in Frankrijk worden opgelegd wegens het zich onttrekken aan arbeidsdienstplicht nog mild zijn vergeleken bij die welke in Nederland worden opgelegd, waar deze onttrekking als sabotage wordt beschouwd, waar de doodstraf op staat. Het rapport eindigt met de opmerking, dat deze slavenarbeid niet kan worden beschouwd als een tijdelijke oorlogsmaatregel, doch als een uitvloeisel van de nazistische conceptie der nieuwe orde volgens welke de nazies het recht hebben de aan hen onderworpen Europese slaven-volken voor hun doeleinden te gebruiken.

CURAÇAO

KAPITEIN VENEMA EEN HALVE EEUW.

Voor Kapitein Ebel Leonard Venema, Hoofd van Politie op Curaçao, was het gisteren een dubbele feestdag. Het Corps Militaire Politie heeft zijn derde lustrum gevierd, waarover wij morgen nog een verslag zullen plaatsen, en de Kapitein vierde het feit, dat hij een halve eeuw geleden het levenslicht aanschouwde te Grand Rapids, in de Verenigde Staten.

L. VELTMAN HAD 14 DIRECTEUREN.

Gistermiddag om 16.30 uur vond een kleine plechtigheid plaats, toen de Directeur van Openbare Werken, Ingenieur Joannes F. Groote, temidden van zijn ambtelijk personeel het woord richtte tot den Heer L. Veltman, die na 21 jaren de Gouvernementsdienst verliet. Zoals reeds gemeld gaat de Heer Veltman naar de Scheepvaart-Inspectie. In een kort toespraak gewaagde de Directeur van Openbare Werken van het inderdaad merkwaardige feit, dat de scheidende in zijn 21 jaren dienst niet minder dan 14 directeuren of tijdelijke directeuren heeft gekend. Den Heer Veltman werd als herinnering een vulpen met vulpotlood aangeboden.

WILLIAM R. GRACE †.

De Firma S. E. L. Maduro & Sons ontving een telegram uit New York, dat een der directeuren van de Grace Line, de Heer William R. Grace, is overleden.

OPENLUCHTFILM OP DE ISLA.

Dezer dagen zijn op het tennisveld van de Isla enige filmen gedraaid bij wijze van proef met het doel binnenkort af en toe filmvoorstellingen te geven voor het personeel van de C.P.I.M. en C.S.M. in de openlucht. Deze proeven zijn grotendeels geslaagd.

POLITIE-BERICHTEN VAN ARUBA.

Van 15 tot en met 21 Maart.

Bij een aanrijding tussen vrachtwagen 206-A en benzinewagen 2049-A te Savaneta viel de manspersoon L.K. van de vrachtwagen 206-A op de weg en tweede manspersoon L.G. verwondde zich door een val op de vrachtwagen. Na door den dokter te Savaneta te zijn geholpen, zijn beiden overgebracht naar het Lago-hospitaal, alwaar L.K. 2½ uur later overleed, tengevolge van de hoofdverwondingen, die hij had bekomen. De bestuurder van de vrachtwagen was D.D., een manspersoon, die reeds verschillende veroordelingen achter de rug heeft voor het rijden zonder rijbewijs en onder de invloed van alcohol-houdende drank, waarvoor hem bij rechterlijk uitspraak de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen was ontzegd. Hij had nog nooit een rijbewijs gehad.

Werd door een patrouille geconstateerd, dat de bestuurder van een huurauto 197-H daarmede stilstond ter hoogte van de Hollywood Bar te San Nicolas en dat hij zodanig onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde, dat hij onbekwaam moest worden geacht om een motorrijtuig te besturen. Het motorrijtuig is naar de Politiewacht overgebracht en den bestuurder is het verder rijden belet voor zijn eigen en eens anders veiligheid.

Werden door de Politie twee jeugdige dobbelaars, de 14-jarige G. H. en de 15-jarige K.G. op heterdaad betrapt, toen zij met dit verboden spel bezig waren achter de Pool Room van J.B.F. te San Nicolas. Bij hun overhaaste vlucht lieten zij de dobbelstenen en enig geld achter, hetwelk de politie in beslag nam.

Hadden in de avond van 19 Maart verschillende kleine vechtpartijen plaats tussen alhier gelegerde Noordamerikaanse militairen, matrozen van de U.S. Navy en hier vertoevende burgers Verschillende zijn door de politie en de U.S. Military Police vechtpartijen gestopt.

De houder van Toxy Bar verzocht politie-assistentie voor een manspersoon, die de orde in de zaak verstoorde en aldaar bezoekers bedrigde met een knipmes. Toen de Politie ter plaatse verscheen was de dader echter verdwenen. Naderhand werd hij aangetroffen in de Hollywood Bar, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeerde. Voor een anders en zijn eigen veiligheid is hij in de politiewacht ingesloten. Hij bleek te zijn de 20-jarige A.C.

De 36-jarige werkman J.M.W. heeft aangifte gedaan van diefstal van zijn rijwiel, hetwelk hij enige tijd onbeheerd had geplaatst op de zg. kleine steiger te Oranjestad. Het rijwiel, waarvan het merk niet bekend is, is voorzien van een nikkelen stuur, bel en wielen; grijze dynamo, een bagagedrager en het belastingkenteken No. 292-A.

De 29-jarige F.C. heeft aangifte gedaan van vermissing van een hem toebehorend schaap, hetwelk hij in de coraal van zijn woning had opgesloten en daaruit bleek verdwenen, waarom niet onmogelijk wordt geacht, dat het schaap is ontvreemd

Vloeken: G.v.d.

In „Gids" schrijft Ds. J. H. Sillevis Smitt een stuk, waar ook vele katholieken hun winst mede kunnen doen. Hier volgt het:

Wij Nederlanders hebben de bedenkelijke reputatie, dat we de lelijkste vloek ter wereld hebben uitgevonden. Anderen kunnen er ook wel mee terecht, maar wij schijnen hierin toch wel zo wat de kroon te spannen.

U begrijpt wel wat ik bedoel: die vloek, waarbij een mens God letterlijk vraagt om zijn eigen verdoemenis.

Een van onze schepen zou een lange en gevaarlijke reis gaan ondernemen. Ik zat wat te schrijven in de zeehut van den commandant; het poortje stond open. En daar knetterde die vloek ineens door de lucht, hard, grof, bijna had ik geschreven goddeloos. De kerel, die het er uit gooide was helemaal geen kwade kerel; hij wist niet wat hij deed.

Die harde, lelijke vloek zette me aan het denken. Dit schip stond op punt van vertrekken. Van de reis wisten we alleen dat ze zou zijn ver en gevaarlijk. En wat vroegen deze mannen nu aan God? Vroegen ze om behoud of ondergang? Vroegen ze om leven of om dood?

Ik maakte bij me zelf de volgende berekening: dit schip heeft ruim twee honderd man aan boord; hoeveel maal zal nu per man per dag aan God gevraagd worden hen te „verdommen"? Ik dacht zo: vijf maal per man per dag, zou dat niet genoeg zijn? Ik wist wel, dat het een beetje aan de zuinige kant was, misschien wel een beetje heel erg aan de zuinige kant. Maar dan kwam ik toch al tot het ontstellende feit, dat er over de 1000 maal per dag aan God gevraagd werd, en wel op een heel hoorbare en nadrukkelijke manier, om de ondergang, de finale en radicale ondergang. Zo was het op dit schip en hoe zou het op de andere schepen zijn?

Ik vertelde dit op een van onze mijnenvegers en toen ik vroeg: hoeveel maal per man en per dag denken jullie? zei er een: zeg maar gerust 100 maal, dominee. Deze gulle baas was waarschijnlijk net zoveel te royaal als ik te schriel was geweest.

Mijn piekiran was nog niet te einde; ik vroeg me ook af: en hoeveel maal per man en per dag zal hier op dit vertrekkende schip gevraagd worden: „God bewaar ons; God zegen ons". Dezelfde man van de mijnenveger zei meteen: „niet eenmaal, dominee". Maar met klem zei ik en ik kon dat zeggen: „daar vergis je je in; op ieder van onze schepen wordt, zij het misschien in het verborgene, maar meer dan wij wel denken, God eenvoudig gevraagd om Zijn bewaring".

Toch vrees ik wel, dat het vragen om behoud een ijl, fijn opstijgend sliertje is in vergelijking met de zware donkere wolk van het G.v.d.

En nu de conclusie: we hebben zo graag, dat God doet wat we vragen. En we protesteren zo gauw en zo heftig als Hij niet dadelijk doet en precies doet wat wij vragen. Maar — als Hij nu eens letterlijk en dadelijk ging doen wat in die vloek van Hem gevraagd wordt? Wat zou er dan terecht komen van zo'n schip. „Wat zou er dan terecht komen van onze vloot, van deze oorlog, van de toekomst?"

Als God ons eens ging geven dat waarom we zo hard vroegen; ik kreeg het koud bij de gedachte.

Nu hoor ik iemand al zeggen: „ja maar U vat het veel te zwaar op, dominee; zo bedoelen we dat helemaal niet". Nee, dat weet ik ook wel; het moest er nog bij komen, dat het wel zo bedoeld werd. Maar daarmee zijn we er nog niet.

Dat zei die jongen ook, die een ruit had ingegooid: ik bedoelde het zo niet; maar hij kreeg toch maar een duchtig pak voor zijn broek van zijn Vader en hij verdiende het ook.

Dat zei die arme drommel ook, die een ander de hersens had ingeslagen „ik bedoelde het helemaal niet zo, mijnheer de rechter". Maar hij kreeg rustig tien jaar. En verdiende het ook.

De aardse rechter stoort zich niet al te veel aan onze bedoelingen. Hij heeft met de feiten te maken. En de hemelse Rechter vraagt niet in de eerste plaats of ik het zo goed of zo kwaad heb bedoeld, maar vraagt eenvoudig: gehoorzaamheid.

We staan voor deze twee harde feiten: God heeft heel duidelijk en hoorbaar gezegd: „Gij zult Mijn Naam niet ijdel — dat is voor niets, zonder er bij te denken — gebruiken, want ik zal niet onschuldig houden wie Mijn Naam ijdel gebruikt". En gij hebt heel duidelijk en hoorbaar gevraagd „wilt u me verdoemen".

Hoe kunnen we nu van het vloeken weer afkomen? Je leert het zo maar aan, maar je komt er zo moeilijk van af. En toch weet ik, dat het heel wat mannen zijn, die graag die ellendige gewoonte zouden willen afleren.

Er is een zeer eenvoudige oplossing voor.

Wie Gods naam geregeld met eerbied noemt kan Hem op de duur niet meer als een stopwoord gebruiken. Ik kan het ook zo zeggen: Wie bidt, houdt op met vloeken. En wie gaat vloeken, houdt op met bidden. Het dagelijks gebed is het krachtig geneesmiddel tegen het dagelijks vloeken.

Ga weer eenvoudig bidden. En laat dan uw eerste gebed zijn: „Heer, zet een wacht voor mijn mond".

U.S.A.-Vliegtuigen bombarderen Rotterdam.

Britse duikboten torpederen nog 10 as-schepen.

Kanonduels aan Smolensk-front in Rusland.

AANVAL OP ROTTERDAM.

Door het Britse Ministerie van Luchtvaart en het Hoofdkwartier van de Noordamerikaanse leger-luchtmacht in Engeland wordt bekend gemaakt, dat Vliegende Forten van het achtste Noordamerikaanse luchtcorps heden de scheepvaart en de scheepswerven te Rotterdam aanvielen. Gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce, de Dominions en de Geallieerden begeleiden de bommenwerpers naar het doel en voerden vluchten uit. Men zag bommen ontploffen op het doelgebied, doch door de zware bewolking was het waarnemen der resultaten moeilijk. Het afweervuur was hevig, doch de weerstand van de vijandelijke gevechtsvliegtuigen was gering. Een bommenwerper wordt vermist (Londen, (AP) 31.3).

RUSSISCHE VLIEGSTER SCHIET DRIE NAZIES NEER.

Lilly Litviak, een schone Russische blonde, die in een gevechtsvliegtuig aan de strijd deel neemt, schoot haar derde Duitse vliegtuig aan het Zuidelijke front neer (Moskou, (AP) 31.3).

SCHERMUTSELINGEN AAN HET RUSSISCH FRONT.

„Rode Ster" deelde mede, dat scherpe en bittere maar geen grootscheepse gevechten aan het Donetsfront plaats vinden. Bij de aanvallen in smalle sectoren met tanks, infanterie en schutters met tommygeweren leden de Duitsers eens hevige verliezen. Het bericht zeide, dat een colonne tanks in de Russische stellingen doordrong en trachtte door te breken. Terwijl de groep tot staan werd gebracht, kwam een nieuwe colonne in het gevecht. De Russen vielen de colonnes van twee zijden aan. Zij werden gescheiden en niet een enkele soldaat zag kans te ontsnappen. 22 Tanks werden beschadigd of vernield.

In een andere sector — aldus meldde „Rode Ster" — vielen de Duitsers aan een smal front met een divisie aan. Het was echter niets gedaan.

Bij het bespreken van de verrichtingen in een sector van het Westelijke front gebruikte „Rode Ster" de phrase: „de vijand was groter in aantal". Niettegenstaande vertelde het bericht hoe de Russen de tegenaanvallen terugrolden, die werden gedaan door kleine groepen tanks en geschut (Moskou, (AP) 31.3).

VAN HET RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué deelde mede, dat de Russische en Duitse kanonnen duelleren in de dooiende moeraslanden op de toegangswegen naar Smolensk. Geen belangrijke veranderingen vonden echter plaats aan de fronten. Een Russische afdeling verdreef de Duitsers uit het grootste deel van hun stellingen en consolideerden toe de veroverde defensie-linies. Regen en hagel belemmerden de militaire verrichtingen. Voor de tweede achtereenvolgende dag maakte het communiqué melding van gevechten ten Westen van Rostov. Het bulletin zeide, dat de Russische artillerie vijandelijke kanonnen en mortierenbatterijen tot zwijgen bracht en een ammunitie-opslagplaats achter de Duitse linies vernietigde (Moskou, (AP) 1.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„**Noordelijk deel van de Stille Oceaan:** Op 29 Maart vielen Liberator en Mitchell bommenwerpers van het leger, geëscorteerd door Lightning gevechtsvliegtuigen, de Japanse posities te Kiska aan.

De startbanen, het kampgebied en de kanonstellingen werden gebombardeerd en beschoten. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): In de vroege morgen van 30 Maart vielen Vliegende Forten de Japanse stellingen te Vila in de Centrale Salomonseilanden en te Kahili in het eiland Shortland aan. Alle Noordamerikaanse vliegtuigen keerden terug" (Washington, (AP) 31,3).

DE GEVECHTEN IN CHINA.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat de Japanners een offensief begonnen zijn, dat klaarblijkelijk bedoeld is om de Chinese troepenconcentraties uiteen te slaan ten Westen van Hankow. Deze troepen bedreigden namelijk de Japanse stellingen in dat gebied. Biezonderheden van de gevechten ontbreken.

Ten Zuiden van de Yangtze gingen de Chinezen voort te hameren op de Japanners, die Hwajung houden in het Noorden van Hunan. Dit is een steunpunt voor het bruggehoofd, dat de Japanners ten Zuiden van de rivier vestigden in het begin van de maand. Het communiqué zeide, dat de Chinezen tot gisteren op verschillende punten in de vijandelijke linies waren doorgedrongen in gevechten op korte afstand, waarbij de Japanners ongeveer 300 man verloren.

Men gaf echter te kennen, dat de hoofdlinie der Japanners in het Noorden van Hunnan intact bleef. Doordat de vijand nog steeds in het bezit is van Hwajung dreigt hij aan de Chinezen het gebruik der rijstvelden in dit gebied te ontzeggen. Het communiqué maakte ook melding van een Chinese aanval op de Japanse stellingen te Ampei, het Westelijke endpunt van de Japanse penetratie in de Noordwestelijke provincie van Suiyan. De Chinezen doodden meer dan 100 vijandelijke manschappen en vernietigden de defensiewerken en verbindingswegen op drie punten ten Westen van Ampei. Men zeide, dat er tien dagen geleden gevochten zou zijn nabij Kinhwa in de provincie Tsjekiang aan de kust ten Zuiden van Sjanghai. Kinhwa was het toneel van een bittere strijd tijdens het kortstondige Japanse offensief van de vorige zomer in de provincies Kiangsi en Tsjekiang (Tsjungking, (AP) 31.3).

COMMUNIQUÉ VAN DE BRITSE ADMIRALITEIT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Zijner Britse Majesteits duikboten, die opereren tegen de bevoorradingslinies van de as naar Tunis, hebben nog 6 vijandelijke schepen tot zinken gebracht en 4 andere ernstig beschadigd. Een der schepen, die men zag zinken, was een volgeladen schip in een krachtig beschermd convooi, dat nabij Sicilië werd onderschept. In hetzelfde gebied werd een schip van gemiddelde grootte tot zinken gebracht. Twee andere van gemiddelde grootte en twee kleinere werden eveneens tot zinken gebracht. Van de vier beschadigde schepen gelooft men, dat één later tot zinken kwam.

De andere drie — allemaal grote schepen — werden getorpedeerd, terwijl zij in convooi voeren. De tegenmaatregelen van de escorterende torpedojagers beletten het waarnemen der volledige resultaten van de aanvallen.

Behalve deze successen werd een aantal kleinere vaartuigen vernietigd. Een andere Britse duikboot, welke opereert in de Middellandse Zee, torpedeerde en vernietigde het wrak van een middelgroot bevoorradingsschip, terwijl het gelost werd aan de Calabrische kust. De duikboten, die deze aanvallen uitvoerden, stonden onder bevel van Luitenant-Commandant M. R. G. Wingfild, Luitenant R. N. Standley, Luitenant J. S. Wraight, Luitenant E. J. D. Turner en Luitenant M. L. C. Crawford" (Londen, (AP) 31.3).

DE GAULLE'S VERTREK UITGESTELD.

De Strijdende Fransen deelden mede, dat het vertrek van Generaal De Gaulle naar Algiers zou kunnen worden uitgesteld tot na de besprekingen van Generaal Catroux, den vertegenwoordiger der Strijdende Fransen te Algiers.

Deze besprekingen van Catroux handelden over de samenwerking met Giraud en „gingen zeer goed", volgens mededeling van een zegsman. De Gaulle zelf vertrekt voor een bijeenkomst met Giraud. Een beslissing zal nog getroffen worden (Londen, (AP) 31.3).

FRANSEN UIT SOMALILAND NEMEN DEEL AAN DE STRIJD IN TUNIS.

Van het Franse Hoofdkwartier in Noord-Afrika wordt medegedeeld, dat de strijdkrachten van de Strijdende Fransen in Noord-Afrika, die pas werden versterkt door gemobiliseerde eenheden uit Frans Somaliland, hebben deel genomen aan de aanval van het Britse achtste leger op de Mareth-linie. Zij traden in de voorhoede op en achtervolgden de terugtrekkende Duitsers in de bergen. Vele gevangenen werden door hen gemaakt (New York, (AP) 31.3).

DUITSE TROEPEN DOOR ZWEDEN.

Burggraaf Cranborne, Lord Geheimzegelbewaarder, zeide voor het Hogerhuis, dat de Britse Regering het zeer ernstig acht, dat onlangs Duitse militaire vliegtuigen met troepen en machinegeweren in Zweden geland zijn. In antwoord op een verklaring van Lord Davis, die sprak over de „voortdurende doorgang" van Duitse troepen door Zweden, zeide Cranborne, dat de Britse Gezant in Stockholm opdracht heeft gekregen de Zweedse Regering op de hoogte te stellen van de Britse houding. „De Zweedse autoriteiten verzekerden ons, dat het passeren van Duitse troepen door Zweden beperkt was tot hen, die gingen en terugkeerden via het verlof van Noorwegen onder een overeenkomst, die de Duitsers in 1940 met Zweden sloten." Voorts zeide Lord Cranborne: „De Britse Regering deelde toen aan Zweden mede, dat zij deze overeenkomst beschouwt als een breuk van Zwedens verplichtingen als een onzijdig land en dat deze protesten zullen worden hernieuwd bij volgende gevallen" (Londen, (AP) 31.3).

ITALIË BEREIDT ZICH OP INVASIE VOOR.

Italië begon zijn aandacht te wijden aan de defensies van eigen land, in het biezonder die van Sicilië, terwijl de slag in Tunis een beslissing naderbij kwam.

Gestadig wordt het Italiaanse volk voorbereid op een nieuw krijgstoneel: het Europese vasteland. De Italiaanse journalisten zeiden, dat de oorlog „op de lange duur moet worden beslist op het Europese vasteland".

Berlijn en Rome werden anders er rechtstreeks op te zinspelen, dat Tunis zou moeten worden opgegeven, doch stelden weinig pogingen in het werk om de ernst der situatie te verbergen.

Een commentator van Berlijn zeide: „Het doel is om onze strijdkrachten intact te houden tegen den vijand, die superieur is in manschappen en materiaal".

Evenzo deelde Berlijn mede, dat Rommel, na de Mareth-linie te hebben ontruimd, tracht aan een omsingeling te ontkomen en bepaalde stellingen te bereiken om opnieuw stand te houden. De Geallieerde militaire waarnemers zijn van mening, dat Duitsland een grote vliegtuigenmacht ophoopt om als bescherming op te werpen voor de landstrijdkrachten in Tunis, ingeval Rommel de ontschepingspunten bereikt.

Een Italiaanse schrijver beweerde, dat onder het veranderende beeld de „campagnes, die door de Europese legers op koloniaal gebied worden gevoerd, van weinig betekenis zijn".

Een neutrale commentator verklaarde, dat de Geallieerde verovering van Tunis „de eerste doorbraak naar de voorste stellingen van het Europese fort zal betekenen".

Kringen in Rome hielden echter vol, dat dit „op generlei wijze beslissend zal zijn voor de Europese oorlog".

De correspondent van „Die Tat" in Rome beweerde, dat men „in de verscherpte strijdlustige houding van de Regering zekere defensieve maatregelen ziet, die erop wijzen, dat Italië een beslissend aandeel in de strijd begint te nemen".

De besprekingen van internationale problemen zijn van ondergeschikt belang aan de defensie van het land".

Mussolini zou na een inspectietocht door Sicilië hebben verklaard: „Elke stad van Sicilië is als een fort" (Bern, (AP) 31.3).

DE ONTPLOFFING VAN HET MUNITIE-DEPOT TE NAPELS.

Radio-Berlijn zeide bij het uitzenden van een bericht uit Rome, dat een munitie-depot op Zondag te Napels ontplofte. Hierbij werden 72 burgers en soldaten gedood en 1179 gewond. Onder de slachtoffers bevonden zich 7 Duitsers gedood en 31 Duitsers gewond.

Admiraal Domenico Cavagnari heeft opdracht een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van het ongeval (New York, (AP) 31.3).

BESPREKING TUSSEN HULL EN LITVINOFF.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull en de Russische Ambassadeur Maxim Litvinoff kwamen bijeen om hun afzonderlijke conferenties met Eden te bespreken. De bespreking kwam kort na de voorspel- van Roosevelt omtrent een spoedige Russisch-Nordamerikaanse conferentie. Later op de dag zou Hull een bijeenkomst hebben met Tze Ven Soong, den Chinesen Minister van Buitenlandse Zaken, die ook met Eden geconfereerd had (Washington, (AP) 31.3).

De ambulance-vliegers in de Sovjet-Unie.

door

SIMANOVITCH.

Moskou — Aan het front ontmoet ik dikwijls mannen, wier namen nooit in de communiqué's vermeld worden. Het zijn de vliegers van de burgerluchtvaart. Schertsend noemen zij zichzelf „luchtkoetsiers". Nu is het hun taak om geconserveerd bloed naar het front te brengen en gewonden mee terug naar het achterland te brengen.

Practisch elke dag moeten zij drie- of vierhonderd kilometer achter de Duitse linies vliegen. Hun Douglas-toestellen waren zeer goed en gemakkelijk in vredestijd, toen zij precies op tijd op het vliegveld van Moskou of Stockholm konden landen. Ook nu blijven het burgers, die toevallig in de vuurlinie staan.

In hun hoedanigheid van ambulancevliegtuigen hebben zij geen bewapening. In het begin vlogen zij met Rode-Kruis-tekens, doch de Duitse jagers toonden een biezondere voorkeur om plotseling op hen neer te schieten.

Een dezer ambulance-vliegers, de bekende vlieger Rybin, vertelde mij, dat men elk van deze vluchten naar het front als een record zou kunnen beschouwen. En niet slechts als een record, doch ook als een acrobatische toer. De vliegers camoufleerden hun vliegtuigen in de kleuren van bossen en velden en vliegen laag over de grond; uit de lucht merkt men de toestellen nauwelijks op.

Rybin vliegt des nachts om gewonden achter de Duitse linies op te nemen. Aan het diner vertelde hij mij het verhaal van zijn laatste tocht.

„Wij vertrokken laat op de avond", zeide hij, „Wij vlogen over een meer en vervolgens dicht over de boomtoppen. Dat is een zeer lastig werkje, weet u. In ongeveer 40 minuten bereikten wij de Duitse linies. Zoeklichten flitsten op. Ik ging er direct recht op af en vloog laag over het luchtafweergeschut, dat ik bijna aanraakte. Toen ik reeds een eind verder was, begonnen zij doelloos te vuren.

Ik landde op de aangewezen plaats, nam de gewonden op en aanvaardde de terugtocht.

Op dat ogenblik sloegen vlammen uit de linker-motor. Ik moest heel langzaam vliegen. Zoals u ziet, kwam ik veilig thuis."

Hij wilde verder niets loslaten en ik vond het niet juist, een man lastig te vallen, die maar een uur of twee slaap per dag krijgt, en dat nog vaak met stukjes en beetjes.

Biezondere praestatie.

Een werkelijk biezondere praestatie werd enige tijd geleden geleverd door vlieger Gruzdin. Hij was met een hoeveelheid geconserveerd bloed op weg naar een der voorste luchthavens. Toen hij daalde waren er nergens op het veld mensen of toestellen te bekennen. Hij landde echter en zodra zijn toestel tot staan was gekomen, kwam een man op hem toe en riep: „Er is lucht-alarm. Elk ogenblik kunnen de Duitsers hier zijn. Maak dat je weg komt."

In de tenten lagen gewonde soldaten op het vliegtuig te wachten. Enige mannen kropen naar buiten en keken naar het toestel, dat hun enige hoop om naar achterland te komen, vertegenwoordigde. Grudzin besloot om de gewonden mee te nemen.

„Wij moesten zelf voor kruier spelen", zeide hij. Wij hanteerden kisten van 100 pond of het veertjes waren. Binnen enkele minuten was het vliegtuig afgeladen en begon men de gewonden aan boord te brengen. Sommigen waren in staat zonder hulp naar binnen te strompelen."

Doch nu zag de vlieger zich voor een nieuw probleem gesteld. De startbaan was te klein. Gruzdin had al zijn bekwaamheid nodig om het te zwaar beladen toestel in de lucht te krijgen. Juist op het ogenblik, dat het over de boomtoppen scheerde, hoorde men verschillende luide ontploffingen. De Duitsers hadden hun aanval ingezet en bombardeerden het veld en de lege tenten. Toen ontdekte een Messerschmitt het ambulance-vliegtuig en kwam pijlsnel naar beneden, om het van boven af aan te vallen. Verschillende kogels doorboorden de vleugels van Gruzdins toestel, doch hij verschoof zich in een laaghangende wol en veranderde van koers. Weer dook een Messerschmitt naar beneden, doch voordat ze de kans kreeg om het ambulance-toestel aan te vallen, verscheen een jachtvliegtuig ten tonele en schoot den Duitser naar beneden.

Veilig kwamen de gewonden op de plaats van bestemming aan.

„Zij hadden nauwelijks bemerkt, dat er iets niet in de haak was", zeide Gruzdin. „Alleen een vrouwelijke dokter werd luchtziek, doch dat was van minder belang, vindt u ook niet?"

Als men mij vraagt wat het meest karakteristieke is van de Russen tijdens deze oorlog, welke ongeëvenaard in omvang en bloedvergieten is, zou ik het woord „zelfverloochening" willen noemen.

Aan het front en in de achterhoede doet ieder zijn of haar werk, groot of klein, en ontziet ook zijn leven niet om die toegewezen taak te volbrengen. En het is deze zelfverloochening, deze bereidheid om zijn leven te offeren om een grote of kleine taak te volbrengen, waardoor de Russische weerstand zulk een universeel en heldhaftig karakter heeft gekregen.

Soldaten van het Rode leger helpen elkander in de strijd, geven hun leven voor elkander en doen dit alsof zij een alledaags werk verrichten.

Stedelingen en plattelanders in de door de Duitsers bezette gebieden trekken zich terug in de bossen en worden guerrilla-strijders. Vrouwen in de achterhoede doen mannenwerk, terwijl de arbeidsvrouwen aan de draaibank van haar echtgenoot staan en de boerenvrouwen tractors besturen.

Na een harde dag van werken melden meisjes zich in de avond aan om haar bloed voor de gewonden af te staan. Ik zag hoe een lange rij meisjes kalm wachtte, tot men aan de beurt was om 250 — 400 gram bloed te laten aftappen.

Jongens en oude mannen uit de meest uiteenlopende beroepen staan tijdens nachtelijke luchtaanvallen op de daken, gereed om brandbommen direct met zank uit te doven.

De bekende Russische dichter Selvinksy werd doof tijdens een explosie en een der directeuren van het welbekende Vakhtangov-theater hanteert nu een brandweerslang.

VOORGESTELDE ONDERWIJSWET ERKENT RECHTEN DER OUDERS IN COLUMBIA.

Omdat in de practijk bepaalde beginselen worden toegepast, die niet in de bestaande onderwijswetten zijn opgenomen, heeft de regering van Columbia — zoals reeds indertijd in het kort gemeld — besloten deze wetten te doen harmoniëren met de nieuwe grondwet. „Het is de taak van de Staat, aldus de voorgestelde wetswijziging, kinderen en jeugdige personen op te voeden, indien de ouders dit niet kunnen of willen doen; het particulier initiatief aan te moedigen; beschermende maatregelen te treffen, die gelijkelijk van toepassing zijn op het openbaar en biezonder onderwijs en in overeenstemming moeten zijn met de christelijke zedeleer, gezonde paedagogische beginselen en de eisen van hygiëne en algemeen welzijn". Inmenging van de Staat in het biezonder onderwijs moet tot een minimum worden teruggebracht om de vrijheid van onderwijs niet tot een illusie te maken. „De vrijheid van onderwijs behoort geregeld te worden overeenkomstig artikel XII van het Concordaat, volgens hetwelk in de universiteiten, colleges, scholen en andere instellingen van onderwijs, zowel opvoeding als onderricht geregeld moeten worden in overeenstemming met de zedeleer van de Katholieke godsdienst". Verder wordt duidelijk aangegeven, dat de Staat op gebied van opvoeding en onderwijs slechts een aanvullende taak te vervullen heeft, dat het van nature aan de ouders toekomst de opvoeding van hun kinderen te verzorgen en te richten of dit aan anderen over te laten.

OVER HET NOORDAMERIKAANSE ARBEIDERSVRAAGSTUK.

Sprekend in het „Catholic Hour" program van de National Broadcasting Company zei Rev. John F. Cronin, professor in de Sociologie aan het St. Mary's Seminary te Baltimore, o.a.:

„Veel mensen willen niet horen van rechtvaardigheid tegenover den arbeider. Hun houding is, dat de arbeider hebzuchtig en onvaderlandslievend is geweest in deze tijd van crisis. Zij zeggen, dat hij alleen gedacht heeft aan zijn rechten en niet aan zijn plichten. Bijgevolg hebben zij een afkeer van den arbeider in het algemeen en van de arbeidersvereniging in het biezonder. Zij zijn voor drastische maatregelen. De bevolking is op het ogenblik tot op zekere hoogte — een gevaarlijke hoogte — anti-arbeidersgezind" De vergelijking tussen de bedragen, die uitbetaald worden aan de soldaten en aan de arbeiders in de oorlogsindustrie, afkeurend, zei Father Cronin: „De militair behoeft uit zijn soldij geen voeding, kleding en huishuur te betalen... De arbeider in de industrie weet, dat wat op zijn loon wordt uitgespaard, dikwijls dient om de winst van het bedrijf te verhogen. Velen zouden maar al te blij zijn als ze mochten werken onder omstandigheden, die hen een klein bedrag waarborgen boven de kosten van voeding, kleding en huishuur. Wij waarderen de werkelijke offers van onze soldaten te hoog om hun vaderlandsliefde te gebruiken als een argument ter rechtvaardiging van hebzucht en uitbuiting. Wij kunnen de onsterfelijke woorden niet vergeten, die een groot Paus 50 jaar geleden schreef: Er bestaat een voorschrift der natuurwet dat gebiedender en ouder is dan welke overeenkomst tussen mensen ook, dat nl. de vergoeding toereikend moet zijn om den arbeider een redelijke en sobere welstand te verzekeren".

„Het is, aldus Father Cronin, een betekenisvol feit, dat bijna alle beslissingen van de raad van arbitrage in de oorlogs-industrie, bestaande uit vertegenwoordigers van kapitaal, arbeid en buitenstaanders, ten gunste van de eisen der arbeiders uitvielen. Het oordeel van deze goed ingelichte en onpartijdige groep personen is de hoogste hulde aan de vaderlandsliefde van onze arbeiders. Het betaamt ons niet te strijden voor rechtvaardigheid buiten onze grenzen en ze te weigeren aan onze eigen medeburgers. Zij, die onder de mantel der vaderlandsliefde de publieke opinie proberen te keren tegen onze arbeiders, brengen met meer succes verdeeldheid onder ons volk dan welke groep spionnen of vijfde colonne ook. Liefde voor Amerika moet in deze dagen betekenen liefde voor de rechtvaardigheid in onze fabrieken en mijnen".

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** . De Radio van Algiers deelde mede, dat achterhoede-gevechten in voortgang zijn langs de kustweg. Ten Zuiden van El Guettar kwamen de Noordamerikaanse strijdkrachten nog meer vooruit. In het Noorden ontwikkelt het offensief van het Britse 1ste leger zich bevredigend.

— **Londen:** Het Italiaanse communiqué zeide, dat in Tunis biezonder bittere gevechten plaats vinden in de Noordelijke en Centrale sectoren.

— **Londen:** Radio-Parijs zeide, in dat de Noordamerikanen oprukten naar Kairouan aan het Centrale Tunische front, terwijl de as ten Oosten van Pichon aanviel.

— **Cairo:** Middelzware bommenwerpers vielen met steun van vliegtuigen krachtig de landingsterreinen aan langs de Tunische kustweg in de nacht van 30 op 31 Maart.

50 Grote branden werden gesticht en vele ontploffingen vonden plaats. Men kon de vlammen 130 kilometer ver zien. Andere middelzware bommenwerpers vielen Sfax bij het aanbreken van de dageraad aan en plaatsten voltreffers op vijandelijke voertuigen.

— **Moskou:** In de Westelijke Caucasus hebben de Russen Anastasevskaya veroverd, op 68 kilometer van de Straat van Kertsj.

Bonaire's Landraad Helmund na 7 jaar weer op Curaçao.

IN ZEVEN JAAR IS CURAÇAO'S AANSCHIJN VERANDERD.
NIEUWE BRUG, GEBOUWEN, BUSDIENSTEN, WOONWIJKEN.

Landraad C. E. B. Helmund van het gebiedsdeel Bonaire heeft dezer dagen een bezoek aan het hoofdeiland Curaçao gebracht. Toevallige omstandigheden hadden den Landraad verhinderd eerder een bezoek te brengen en zo was het het eerste bezoek sedert 1936. De Heer Helmund schreef het volgende artikel voor „Dagblad Amigoe di Curaçao" over zijn indrukken.

Wij zien eruit, hoe onze hoofdstad in deze zeven jaren tijds veranderd is. Dingen en toestanden, van welke wij ons niet meer herinneren, dat zij eigenlijk pas zo kort geleden — want wat zijn feitelijk 5 — 6 jaren? — werden veraiderd, vielen den Landraad van het mooie, rustige Bonaire op. Zij doen ook zien (de Landraad merkt het terecht op), dat het eiland Bonaire — in deze zeven jaren zelf gebiedsdeel van het staatsdeel Curaçao geworden — in vele opzichten stiefmoederlijk behandeld wordt vergeleken bij het hoofdeiland Curaçao. Het buitengewoon levendig en aardig geschreven impressie-stuk volgt hier thans:

Na bijna zeven jaren niet weg te zijn geweest en gedwongen wegens ziekteomstandigheden moest ik een reis naar Curaçao maken.

Om 9 uur Zondag van Bonaire vertrokken per zeilschip „Rex" waren wij om 15.30 uur voor de haven, doch moesten een uur wachten op een tiental tankers om binnen te gaan, zodat wij om 16.30 uur binnen waren.

Als men niet erg veel last van zeeziekte heeft, dan is een reis naar Curaçao per zeilschip, welke niet lang duurt, en veel afwisseling heeft, aan te raden; men ziet en geniet meer van de vaart lang de kust en aankomst in de haven enz. Ik zou dus willen aanbevelen: komt naar Bonaire per vliegtuig en gaat terug per zeilschip!

Nog voor de haven kon ik veel verandering constateren; het eerst viel mij op de nieuwe Hendrikschool op de plaats, waar de oude stond en waar ik mijn jongensjaren heb gezeten en miste het oude gebouw, dat mij altijd zo sympathiek was telkens als ik op Curaçao kwam. In de haven viel dadelijk op de nieuwe brug en grotere veerboten en tal van nieuw opgetrokken moderne gebouwen, zoals West-End, K.N.S.M., Douane enz., en in de stad aan wal gestapt, liep ik over de gelukkig gesloten brug naar Otrabanda.

Er was veel verandering te bespeuren. Het straat-verkeer, auto's, trucks is veel drukker, ofschoon mij gezegd werd, dat het in de laatste tijd minder is geworden door de bandenschaarste De oude antieke brug is vervangen door een veel vlugger openende en sluitende en veel wijder en steviger.

Door het veel vlugger openen en sluiten en de grotere veerboten, die varen als de brug open is, zou ik haast zeggen met den Heer Eman, dat de tunnel niet nodig en iets fantastisch is.

Daarnaast is nog de nieuwe Busdienst en de volgende dag, toen ik de brug open vond, kwam ik op het idee naar het Wilhelmina-Park te wandelen om die buurt eens te bekijken en met de bus om het Schottegat heen te rijden. Het oude bekende Park ziet er beter verzorgd uit en nodigt uit om een zitje te nemen.

Er waren twee bussen, ik vroeg naar die, welke rond het Schottegat zou rijden en stapte in, de andere gaat naar Penweg en verder tot Santa Rosa, vertelde men mij, dus ook nog een aanwinst.

Rondritten per bus!

Voor 25 cents heb ik alzo een mooie tocht gemaakt en toen ik thuis vertelde, wilde mijn jongen ook eens mee en zo zijn wij samen de volgende dag de andere kant Otrabanda—Punda ermee uit geweest. Zodoende ben ik heel goedkoop uitgekomen en heb werkelijk genoten van al het moois, dat zo'n rit te bieden had. Men zegt, dat het een beetje schokt, doch dit is niet zo erg en trouwens ik ben aan de slechte wegen hier gewend.

Dinsdagmorgen heb ik op uitnodiging van de op industriegebied ondernemende firma Martijn een kijkje genomen in haar moderne en hygiënische macaroni- en vermicellifabriek, koffiemalerij en bakkerij en het was zeer interessant en een bezoek waard.

Op de volgende dagen had ik nog gelegenheid in auto's van oude vrienden uit Bonaire, die ons medenemen en beter door hun aanwijzingen kennis te nemen van al het nieuws binnen en buiten Willemstad en er is werkelijk heel veel gebouwd en in mooi moderne stijlen, b.v. Van Engelen, Mahaai, Kwartier enz., en het viel mij op, dat veel is gedaan om door groen en bloemen een liefelijk aanschijn aan alles te geven. En de wegen ook bijna alle van asfalt, waarop men zo zacht rijdt.

Ik ben gewoonlijk niet afgunstig, maar ik moet zeggen, dat ik het in mij voelde opkomen, toen ik dat alles zag en vroeg mij af: „Wanneer krijgen wij op Bonaire tenminste de hoofdstraten van Kralendijk en enige hoofdwegen geasfalteerd?

De kosten zullen hoog zijn, doch als men nagaat, dat elk jaar zo'n ƒ 15.000 zogenaamd weggegooid wordt aan de wegen hier, die na een tijdje even slecht blijven, dan rijst nog de vraag: „Zou het op den duur zelfs niet voordeliger voor het Gouvernement uitkomen om groter bedragen ineens uit te geven, waardoor wij iets goeds krijgen voor langer tijd zonder die terugkerende jaarlijkse kosten?

West-Ends dak biedt mooi panorama, doch de film maakte slaperig.

In West-End heb ik genoten van het gezicht op de haven met de in- en uitgaande schepen onder het nuttigen van een portie ijs; weer een goedkope en gezonde attractie.

De film had ik hier gaarne wat interessanter gezien dan wat op drie avonden gegeven werd; ik heb het geluk niet gehad en zelfs wat gedut gedurende de voorstelling. Voor kinderen lijkt mij dat niet steeds geschikte films gegeven worden, doch ik denk, dat het misschien moeilijk is thans betere films voor de jeugd te krijgen; in elk geval lijkt mij, dat de aandacht van de Commissie soms hiervoor wel gewenst is

Woensdagavond heb ik zonder het van te voren te weten de alarm meegemaakt. Er heerste thuis een kleine paniek vooral toen een groot schijnsel in de lucht achter de huizen van de berg scheen alsof er een grote brand op de Isla was uitgebroken. Door dit alarm kon een bezoek aan huis bij mijn vriendelijken baas van de Salt Company Bonaire tot mijn spijt niet doorgaan.

Donderdagmiddag het middagmaal gebruikt ten huize van een „jarigen" vriend waaran mijn collega, de Landraad-koopman, en harde strijder voor Bonaire, ook zat en waar een gezellige „plaag-geest" heerste. Donderdagnamiddag weer een „cabez di boto" in de auto nu met de familie van een rasechten Bonairiaan en weer gereden door verschillende reeds bekende en nog onbekende oorden en terechtgekomen in de Piscaderabaai-club, waar ook veel nieuw is bijgebouwd en waar men kan zitten genieten van het zeegezicht en een heerlijk bad kan nemen.

Het krijgerdom verleent aan Curaçao zijn bont aspect.

Over het algemeen heeft Curaçao thans een zeer bontkleurig militair aspect door de vele soorten troepen welke er zijn en het kan ook niet anders door de toenemende oorlogsinspanning ook hier voor de defensie en waarin ook de medewerking en energie van de bevolking zelf zeer merkbaar is. De aanwezigheid van zo verschillende troepen en bemanningen van de schepen brengt in een haven als Curaçao met zich mee zekere ongewenste toestanden op zedelijk gebied, waarover ik heb horen spreken, naast het mooie dat Curaçao thans biedt; dit schijnt echter thans een heel moeilijk vraagstuk te zijn, dat nochtans niet uit het oog mag worden verloren.

Laten wij echter hopen, dat er spoedig een einde kome aan deze voor de beschaving zo onterende mensenslachting en vernieling, met de uiteindelijke overwinning van de machten ten dienste van de vrijheid en recht op die van tyrannie en geweld. Er zal dan genoeg te doen zijn, waaraan er met de zelfde energie als thans ontplooid, maar dan ten nutte van de beproefde menheid zou kunnen worden gewerkt. De gelden zijn er thans voor te vinden, waarom zou dan ook niet het beschikbare te vinden zijn? Enfin, dit ligt nog in het verre verschiet en ik moet uit mijn dromerig terugkeren.

Vrijdag om 13 uur weer een „cabez di boto" naar het vliegveld om 14 uur het vliegtuig te nemen naar Bonaire. De beroemde Snip lag te wachten en om 14 uur ingestapt en 14.30 uur weer op Bonaire.

Hier liggen weer onze problemen, die van Bonaire, voor mij. De onverbeterlijke wegen heb ik reeds opgenoemd. Wanneer krijgen wij wat beters aangedaan?

Een hospitaal krijgen wij, al gaat het langzaam, doch voor het eind van het jaar zal het wel klaar komen en zijn wij er dankbaar voor.

Het onderwijs: dat zulk een nachtmerrie en opoffering voor anderen en mij hier is geworden; een opbreken van het familie-leven en dat velen hier niet langer kunnen blijven wonen omdat zij met hun kinderen voor beter onderwijs naar Curaçao moeten. Er is eens hierover gesproken toen de Statenleden hier waren, maar men werd met een kluitje in het riet gestuurd; het was te moeilijk; er waren te veel vereisten voor de onderwijzers aan verbonden. De kinderen moesten dan maar naar Curaçao verder gaan studeren en het Gouvernement zou desnoods bijdragen. Twee klassen meer dat maakt de boel te ingewikkeld; de school moet een andere benaming krijgen, onderwijzers met hogere actes enz. Kan het niet eenvoudiger? Dit onderwijs-gedoe lijkt mij te ingewikkeld en ik geloof nog steeds dat het veel eenvoudiger moet kunnen. En dan nog dit: Op het ogenblik ontbreekt er zelfs een onderwijzer aan de Fraterschool; er wordt gezegd dat er moeilijk te krijgen is doch er moet iets aan gedaan worden desnoods een practisch man met minder hoge akte of een kweekeling sturen.

Op de Openbare school gaat de onderwijzer met familie weg en komt een juffrouw; misschien is zij een goede leerkracht en ik hoop van harte dat het zo zal zijn, doc toen ik hoorde van de verandering kon ik een uiting van ontmoediging niet bedwingen.

Telefoneren van Kralendijk naar Rincon gaat niet meer.

De telefoon-Kralendijk-Rincon is sinds lange tijd stuk; er wordt niets aan gedaan terwijl dit zo nodig is voor de zieken, voor den dokter en de politie enz.

Een tandarts zou hier komen doch is lang niet geweest.

Ik heb dit alles willen schrijven om ook de aandacht te vestigen op deze toestanden hier en ik zal mij gelukkig gevoelen indien dit wat tot verbetering kan bijdragen. Het is geenszins mijn bedoeling dat Bonaire zoveel zal moeten hebben als Curaçao, het zij verre van dat, al die mooie huizen zijn natuurlijk de uitvloeisel van de welvaart aldaar en moeten komen van deze bevolking zelf; doc enige goede hoofdstraten en hoofdwegen in deze tijd, een verbeterde telefoon, iets beter onderwijs, zou er toch voor over kunnen zijn voor dit van het staatsdeel.

Aruba.

GOUVERNEUR OP ARUBA.

Hedenmorgen omstreeks 10 uur is Z.E. Gouverneur Dr. P. A. Kasteel in Zijn gebiedsdeel Aruba aangekomen, waar Zijne Excellentie de Margrietkazerne zal openen. De reeds gisteren aangekomen adjudant des landvoogden, Luitenant Emile C. J. M. van de Laarschot was op het vliegveld Dakota aanwezig, evenals de Gezaghebber Isaac Wagemaker en verdere autoriteiten. Het gevolg van den Gouverneur bestond uit de Heren Schout-bij-Nacht Van Asbeck, Luitenant Dankmeijer, Kapitein Hellingman, Kapitein Langeveld, Kapitein Meyboom, Luitenant Corsten, Luitenant Seppen, Ingenieur Groote en Chroniekschrijver Elias. Vanmiddag zullen de hoge bezoekers weer vertrekken (Aruba, 1.4).

DE RAAD VAN POLITIE VERGADERDE.

In de „Aruba Post" staat het volgende verslag over de vergadering van de Raad van Politie te Aruba gehouden.

Om de belangrijke quaesties, die hierbij ter sprake kwamen, laten wij dit verslag hier volgen:

Maandagavond werd een vergadering gehouden door de Raad van Politie, waarin enkele voor de toekomst belangrijke punten aangeroerd werden. De Voorzitter, de Heer Gezaghebber, had op de agenda twee belangrijke punten geplaatst, nl. Algemene beschouwing over de aanplant van voedselgewassen door de bevolking en eventueel te nemen maatregelen tot het beschermen van de aloë aanplant. Zoals gewoonlijk was de publieke belangstelling uiterst gering doch erger was dat de landraad Albert Eman weer door afwezigheid schitterde.

Wij betreuren het, dat de Heer Eman, die zeer zeker iets van de belangen en behoeften van het Arubaanse volk afweet de vergaderingen zo slecht bezoekt.

De Voorzitter begon de algemene beschouwing met te zeggen, dat het in verband met mededelingen uit het buitenland ontvangen, betreffende mogelijke veranderingen in de olie-politiek van een der nabij gelegen landen, het als voorzichtig bestuursbeleid beschouwd moet worden om thans reeds, zij het ook slechts in zeer algemene vorm de bestaansmogelijkheden van het Arubaanse volk te bekijken voor het geval de olie-industrie hier eens zou wegtrekken. De Heer Wagemaker voegde hier aan toe, dat wij z.i. een nieuwe tijd tegemoet gaan, waarin nieuwe waarden zullen vastgesteld worden en waarin de volken recht zullen doen gelden op de natuurlijke hulpbronnen van hun grond.

Hij wil reeds thans beginnen met de gedachten te laten gaan over problemen, die in de toekomst mogelijk acuut zullen worden.

Landraad Dr. A. F. Dussenbroek juicht het initiatief van den Voorzitter toe en looft ook de Arubaanse bevolking, die van nature agrarisch is en aan de grond hecht. Hij meent echter, dat de landbouw slechts aan een kleine groep een bestaan zal kunnen leveren en zou gaarne zien, dat men het vakonderwijs zou opvoeren.

Hierdoor zou de mogelijkheid geschapen worden om de arbeiders eventueel in de gelegenheid te stellen later in het buitenland te werken.

De Voorzitter, de huidige situatie van de landbouw besprekende opperde de mogelijkheid om landbouwcorporaties te stichten en de landbouw meer dan thans het geval is te mechaniseren.

Hij verklaarde, dat het een feit is dat vele cunucu's, domein-grond in huur uitgegeven, niet bewerkt worden en men het land in huur houdt om later aan een zoon te geven De Voorzitter bracht niet naar voren in zijn betoog, dat er een bepaling in de huurvoorwaarde bestaat, die zegt, dat de grond door het Gouvernement teruggenomen kan worden, indien niet voor de landbouw gebruikt binnen twee jaar na uitgifte Hoe het ook zij, de Gezaghebber verklaarde, dat er menige cunucu in 10 jaar niet bewerkt werd.

Landraad Dussenbroek bepleit het aanstellen van een deskundige op landbouwgebied om de bevolking voor de lichten en betreurt het dat de Heer Eman weer afwezig is en het voor de tweehoofdige raad niet eenvoudig is over deze zo typische Arubaanse aangelegenheden een mening uit te spreken. De Landraad was niet erg optimistisch over de hausse in de aloëcultuur en vreesde dat spoedig na de oorlog een scherpe inzinking van de prijs zou volgen terwijl de mogelijkheid dat goede synthetische Aloë gevonden zal worden altijd een donkere schaduw over de cultuur zal werpen. Hij beaamde dat cunucus waarvoor men 200 gulden betaalde thans 1300 opbrachten hierbij doelende op het terrein indertijd aan de oliemaatschappij verhuurd.

De aanplant van verse groenten werd een defensiebelang genoemd doch de gezaghebber verklaarde dat de proeven tot het planten van eucalyptus mislukt waren. De Gezaghebber richtte zich tot de aanwezige belangstellenden en persmensen en moedigde hen aan hun gedachten eens over de in behandeling zijnde onderwerpen te doen gaan. Op de vraag van landraad Dussenbroek „Wat denkt de Heer Beurs & Nieuwsberichten ervan?" antwoordde onze spare time collega Meester F. Frekker voor de vuist weg dat hij een premiestelsel ter aanmoediging van de landbouw aanbevelenswaardig achtte doch hij voegde er zeer terecht aan toe dat het oefenen van dwang zeer moeilijk zou blijven en dat onder de huidige omstandigheden de grote industrie een te grote aantrekking zou vormen om de mensen tot intensieve landbouw te kunnen verlokken. Onder bijval van den anderen aanwezigen krantenman beweerde hij dat een natuurlijk aanpassingsproces bij het verdwijnen van de olie zou voltrokken worden en dat een groot deel van de bevolking zou wegtrekken.

Het novum was een feit, de stem van het volk had in deze kille witgekalkte zaal weerklonken, de voorzitter van de Raad van Politie had een nieuwe tijd ingeluid door het begrip democratie tot werkelijkheid te maken en geslaagd was om de publieke mening in het openbaar te brengen. De Heer Johan Beaujon toonde zijn liefde voor het Arubaanse volk toen hij zijn bezorgdheid uitsprak over de huidige geest onder de mensen van de cunucu en met weemoed sprak hij over de tijd toen de plattelands man weinig verdiende maar gelukkig was. Een pittig debat ontstond tussen de Heer Beaujon en landraad Dussenbroek over de vraag of de landbouw en aloë-cultuur voldoende bestaansmogelijkheden zouden opleveren voor de inheemse bevolking.

De Heer Beaujon was van oordeel dat het vakonderwijs hier dank zij de oliemaatschappij reeds op een hoge trap stond en dat indien de olie hier niet langer zou zijn men geen behoefte aan vakarbeiders zou hebben. Hij voegde er aan toe dat het maar de vraag was of de Arubaanse werkkrachten die dan vrij zouden komen wel in de omliggende landen zouden kunnen werken zoals dit voorheen het geval was. Als goed Arubaan sprak hij zijn rostvaste overtuiging uit dat de aloë van hier nooit vervangen zou kunnen worden door een kunstproduct en bepleitte de uitbreiding van de aloëcultuur. Op een vraag van den Landraad schatte hij het aantal mensen die in de aloëaanplant werk zouden kunnen vinden op 600. Thans zijn er nauwelijks 60 mensen werkzaam daar de industrie iederen beschikbaren man opslokt.

De Voorzitter wederom het woord nemende, gaf als zijn persoonlijke mening te kennen, dat de olie hier nog jaren zou blijven daar de maatschappij volkomen beseft dat de grote kapitalen in dit staatsdeel geïnvesteerd onder een rustig bestuur met een werklustige en vreedzame bevolking veilig is en men een schat van ervaring in de loop van de jaren heeft kunnen opdoen.

Spreker herinnerde er aan dat ook de visserij die voorheen voor de bevolking van dit eiland van gelang was, mogelijk een nieuwe bron van inkomsten zou kunnen vormen. In verband hiermede wees een der aanwezigen op de wenselijkheid om kleine industrie te bevorderen zoals een vismeel en visconservenfabriek, een zoutverpakkingsbedrijf met moderne werkmethodes is eveneens een project. Tevens werd de vraag gesteld of de plannen voor een bromide distillatie-inrichting niet opnieuw geëntameerd zouden kunnen worden.

De Voorzitter sloot de zeer belangwekkende vergadering met een beroep op de pers om aandacht te vragen voor de toekomst van Aruba. Hieraan zullen wij gaarne gehoor geven.

[Hoe merkwaardig het moge klinken, de geldende regelen laten toe, dat het publiek bij de openbare vergaderingen des Raads van Politie zich in de besprekingen mengt. — Red. Amigoe].

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 1 Apr

Telegram Afdeling: Thomas, tel. H tel Kamer 5A.

Shipping & Supplies: De Roos, t 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: De Troye, t 724, Emmastad 133A.

Dok-Afdeling: Van Veen, tel. 43

Sportclub „Asiento": Vrijdag 2 Ap voetbalwedstrijd Asiento 2 — Z macht 2; scheidsrechter De Winte terrein Rio Canario; aanvang 16 uur.

In de algemene vergadering van Maart 1943 is het Bestuur als volgt samengesteld: W. J. Stok, Voorzitt S. F. van Kekem, Onder-Voorzitt H. C. J. Nieuwenhoff, Secretaris; F. van Tongerloo, Penningmeester; Zilvold, Commissaris van materia W. Lambij, Commissaris van zwem; C. W. Euwe, Commissaris v tennis; A. de Ridder, Commissaris v zeilen; P. A. Kruyer, Commissaris v athletiek; H. J. Jansen, Commissaris v voetbal; G. Menalda v. Schouwenbur Commissaris van hockey.

Aeroclub Curaçao: Examen vo Sportvliegers: Voor het van Overheid wege ingestelde examen voor Vliegbrevet „A", hetwelk 28 en Maart jl. ten overstaan van den He W. Gauw werd afgelegd, slaagden volgende candidaten: Luitenant ter Z 3e klasse A. H. D. Hoppener; U Navy mach. F. N. Larson.

Societeit „Asiento": Vacature Soc teits-bestuur: In verband met het treden van den Heer R. A. Tange lid van het bestuur der Societ „Asiento", komt een vacature van Secretariaat te ontstaan, waarin w derom voorzien moet worden schrift lijke candidaatstelling moet worden dersteund door ten minste 25 employ van de N.V. Curaçaose Petroleum dustrie Maatschappij en C.S.M. uiterlijk 14 April as. worden inge bij den Secretaris van de Societ „Asiento". Het bestuur zal als can daat stellen den Heer Ph. J. v. Dur

Duplicate-Bridge: Het ligt in de b doeling bij voldoende deelneming competitie te gaan verspelen. Zij, hier sympathiek tegenover staan en team-verband wensen te spelen, w den verzocht zich schriftelijk op te van aan den Heer —. v.d. Graaf, H C.P.I.M. Opgave dient te geschied door mede te delen de namen der sp lers van de twee koppels met ev tueel één reserve-speler. Deze reserv speler mag geen deel uitmaken van ander team. Verder gelieve men te v melden op welke avond(en) men alt kan spelen. De wedstrijden zullen de Societeit Asiento worden gespe Inlegeld ƒ 2.— (twee gulden) persoon. De deelneming van verteg woordigende teams van bevriende cieteiten en Clubs zal ten zeerste prijs worden gesteld. Nadere inlich gen bij bovengenoemden Heer, t foon-kantoor 391, hotel 844 na 16

Bij ontstentenis van een corre verschijnt de krant slechts gedeelt gecorrigeerd.